

Три принципи хорошого відпочинку

Вступ

Ми живемо в шалені часи. Телефони, електронна пошта, людина працює і піддається шуму сім днів в тиждень і 24 години в добу.

Нам важко знайти хвилину для того, щоб побути на самоті. У нашій ментальності бути зайнятим – це ознака працелюбності і гідності.

Більшість українців мало витрачають часу і грошей для відпочинку. Коли ми в дитинстві їхали в християнський табір, то наш тато не міг цього зрозуміти. Навіщо так марнувати час. Потрібно працювати, немає часу на відпочинок.

Навіть, якщо ти не працевлаштований, людина з ранку до ночі важко працює втомлюється і звичайно що виснажується.

Люди втомлюються, навіть більше – заганняються. Дуже часто моральне чи духовне навантаження лягає більш важчим тягарем ніж фізична.

Чи можливо працювати все життя і притому бути не перевтомленим, свіжим і відпочилим?

Якби існувала таблетка, яка б змогла додати років вашого життя, ви напевно віддали б за неї багато грошей. Але, що якби я сказав, що у вас уже є ключ до гармонійного життя, і це безкоштовно.

Луки 6:1-11

1 Сталося так, що в суботу Він ішов через засіяні *лани*, і Його учні зривали колосся та, розтираючи руками, їли.

2 А деякі фарисеї запитали: Чому робите те, чого не годиться [робити] в суботу?

3 У відповідь Ісус сказав їм: Хіба ви не читали про те, що зробив Давид, коли зголоднів сам і ті, хто був з ним?

4 Як увійшов він до Божого дому, то взяв хліби покладання, яких не годиться їсти, хіба тільки самим священикам; він *сам* їв і дав тим, котрі були з ним?

5 І додав: Син Людський є Володарем [і] суботи!

6 І сталося іншої суботи, коли увійшов Він до синагоги й навчав, був там чоловік, який мав суху праву руку.

7 Книжники й фарисеї стежили, чи в суботу Він буде оздоровляти, аби знайти звинувачення проти Нього.

8 А Він знав їхні думки й сказав чоловікові, який мав суху руку: Підведися і стань посередині. Той підвівся і став.

9 Ісус же промовив до них: Запитаю вас: що годиться в суботу — добро робити чи зло робити, душу спасти чи погубити?

10 Поглянувши на них усіх, сказав йому: Протягни свою руку! Той зробив, і рука його стала [здоровою, як і друга].

11 А вони сповнилися люттю і змовлялися один з одним, що ж зробити з Ісусом.

Якщо ви уважно слухали і читали текст Євангелії, то помітили ключове слово, навколо якого обертаються дві події. Слово яке зустрічається кілька разів. Що це за слово?

- Що хотів повідомити Євангеліст, коли вирішив написати про ці два випадки?
- Чому виникали конфлікти Ісуса з фарисеями на ґрунті суботи?
- Як цей текст можна застосувати сьогодні?

Перш ніж шукати відповіді на ці запитання слід зрозуміти що таке субота.

Субота – подарунок, а не тягар

Що таке субота?

Українською мовою субота – це «припинити всякий вид діяльності», або «відпочивати».

Субота – велике свято для народу Ізраїлю. Це можливість прожити день у спокої і зустрітися з Всевишнім.

Бути з Богом, максимально прагнути душею поєднатися з Ним, провести святі збори.

Саме у цей день Господь прийняв рішення відпочити від Своїх діл, після творення Землі.

Нам важко зрозуміти цінність суботи для євреїв. Так як ми ставимося до церкви, можливо так як ставимося до загиблих на майдані і Сході. Так як британці ставляться до королеви, такою для євреїв була субота.

Субота для євреїв – це емблема їхньої історії з Богом. День без роботи для нації рабів, день для відпочинку, день на честь Бога. День, який відмінний від усіх інших. Якщо єврей переставав відзначати суботу, він втрачав свою ідентичність. Він втрачав свого Бога, і свою історію.

Але у єврейському середовищі були люди, які ставили запитання:

- Що можна робити у суботу?
- Чого не можна робити?
- Яке покарання за те що хтось порушує?

Навколо суботи було побудовано захисну сітну нормативних актів, які передавалися усно як усний закон.

- Ви можете ходити лише певну кількість кроків
- Ви не можете нічого різати
- Ви не можете сіяти
- Можна запропонувати лише медичну допомогу, якщо людині загрожує життя.

Кожного разу коли мова заходила про суботу, люди фокусувалися на правилах і традиціях.

- Чи можна працювати у цей день?
- Чи можна купувати?
- Чи можна займатися спортом?
- Чи можна готувати їсти у суботу?

Навіть сьогодні коли святкуються свята ми теж собі ставимо запитання. Що можна, а що неможна? Вигадано купу різних правил, які іноді дуже дивні, і навіть смішні. Навіть не зрозуміло, як ці речі стосуються до того чи іншого свята.

- На свято Пасхи обов'язково пекти паски?
- Чи можна їсти паску, якщо вона не освячена?
- Чи можна їсти яблука до Спасу?

Цей перелік можна продовжувати довго.

Люди з подібним менталітетом вступають в дискусію з Ісусом, який проходив разом з учнями через поле.

Учні зривали колосся і розтираючи руками їли зерно. Вони напевно дуже хотіли їсти.

У свідомості фарисеїв ця дія тлумачилася як збирання врожаю. Розтирання колосків – тлумачилося як молотьба. На їхній погляд – вони порушували суботу.

Відповідь Ісуса

Ісус приводить факт з історії, коли в екстремальних умовах, коли люди були голодними, то вони формально порушували закон, і це не вважалося порушенням.

Давид втікаючи від Саула дуже зголодніли. Вони пішли до священника і попросили хліба. У священника був хліб, який знаходився у Скінії, і він призначався лише для священника. Хліб кожного тижня ставився в скінії, і коли проходила субота, священники забирали старий і їли його, а на заміні ставили свіжий.

Ісус ставить фарисеїв перед вибором:

- Або учні Ісуса і Давид винні
- Або учні Ісуса і Давид не винуваті

Потреба у їжі була більшою ніж правило, яке зберігало хліб для того, щоб священники могли їсти.

Цим прикладом, Ісус хотів підкреслити що Бог дав суботу для людини, а не навпаки. Якби Давид не попросив би хліба, він би помер. Якби учні не зривали б колосся, вони б дуже втомилися і не могли іти далі.

Бог дав суботу для блага людини. Це повеління полягає у тому, щоб покращити наше життя і вберегти нас від самознищення.

Коли йдеться про сьогоднішнє, то що нам тепер потрібно відзначати суботу?

Чи потрібно відзначати суботу?

Сьогодні більшість віруючих в Христа вважають днем відпочинку Днем поклоніння Богу неділю.

Як правило аргументом чому неділя, а не субота є наступні речі:

- Ісус воскрес у неділю
- Учні збиралися у неділю, але не лише у цей день, збиралися кожного дня не розрізняючи днів.

Ми ніде не читаємо, що Бог дав повеління змінити день, Він просто поширив Своє благословення Свого особливого дня на всі дні, коли люди готові збиратися в Його Ім'я.

Євреї і не євреї потребують, щоб у них був день для відпочинку і освячення.

Нам потрібен час для відновлення зав'язків, з нашою сім'єю і з нашим Богом.

Урок про суботу полягає у тому, що Бог хоче, щоб один день у тиждень ми не просто не працювали, а мали для поклоніння Йому.

У часи коли світ стає все більше заклопотаним, а наше життя – все більше і більше зайнятим, практика Дня для Господа є вкрай необхідною.

- **День для поклоніння Богу.** Рання церква збиралася разом і поклонялася Богу. Це найкраща можливість зустрітися з братами і сестрами підбадьорити один одного, відновити свій зв'язок з Богом.
- **День відпочинку.** Якщо ми будемо працювати без вихідних, ми будемо втомлюватися і виснажуватися. Людина яка не відпочиває втрачає ефективність. У стані втоми трапляється найбільше нещасних випадків.
- **День відновлення.** Людина яка постійно працює вона не розуміє де вона, вона не має часу приймати серйозні рішення. Вона часто помиляється. Відключення на один день дає змогу розуміти і бачити те, що справді є важливим, а що ні.

Бог дає повеління не для того, щоб накласти на нас тягаря, а для того, щоб ми мали ключ, який розкриває справжню радість у житті.

Субота – це Ісус, а не релігія

5 І додав: Син Людський є Володарем [і] суботи!

Син Людський – це конкретна вказівка на те Ким Він є. Ісус каже, що Він є Богом і має визначати як святкувати суботу, а як ні.

Після 70-ти років полону євреї малими групами почали повертатися у свою землю. У свій час стало зрозуміло, що потрібно зрозуміти, чому народ зараз переживає таку катастрофу. Було здійснено кроки, щоб більше не допустити ідолопоклонства, а саме це стало причиною падіння Ізраїлю і руйнування храму.

Поступово легковажне ставлення заповідей змінилося на поклоніння самим заповідям. Повеління Бога обросли таким шаром додаткових законів, що його стало виконати неможливо.

Заповідь про суботу стала однією з найважчих. Те що було дане Богом для радості, для полегшення життя, перетворилося у важке ярмо.

Ісус приходить саме у момент, коли народ вже причавлений заповідями, здебільшого людськими, які зробили просто неможливими жити по цих заповідях.

І що Він робить у цьому випадку, коли йдеться про дотримання правил, які стали важливішими за Бога?

Що робить Ісус, коли форма, коли просто релігійність зайняла місце Бога?

Ісус каже, що Він є Володарем суботи.

Іншими словами, він заявляє: Що Він важливіший за суботу. Він важливіший за правила, Він важливіший за традиції. Він важливіший за формальну релігію.

Коли ми сьогодні дивимося на наш край, на наші форми поклоніння. То мені здається, що здебільшого формальна релігійність зайняла місце Господа.

Бути віруючим модно, але бути справжнім віруючим принизливо, непопулярно, і часто висміяно.

Ходити в храми модно, але бути віруючими і жити за Христовою Євангелією не дуже.

Ісус – головна фігура суботи. Все що відбувається у житті має бути направлено на те, щоб відновитися у стосунках з Ним.

Не відпочинок заради бездіяльності, а відпочинок заради оновлення відносин з Всевишнім.

Коли інші народи спостерігали за Ізраїлем вони бачили Бога. Ізраїль в часи збору врожаю, коли кожна хвилина дорога, залишався вдома і шукав обличчя Господнього, показував що Бог забезпечує їх. Святкування суботи мало на меті свідectво про Творця і Захисника Ізраїлю між усіма народами.

Будучи Володарем Суботи і всього світу Він висловлює Свою волю.

Але не людей які не розуміли і не знали Бога цікавили лише постанови.

Тому Ісус хоче повернути їх до основ. Людина не має бути рабом релігії, традиції. Людина має знати Ісуса особисто, щоб поклонятися Йому з радістю а не з примусу, чи просто по звичці.

Ісус каже що Він має владу дозволити комусь їсти свій хліб, коли він захоче. Він має владу і може дозволити своїм послідовникам їсти хліб в суботу, коли вони голодні.

Іншими словами Ісус підкреслює, що якщо ти матимеш особисті стосунки з Ним, ти будеш знати що тобі робити, а що ні.

Коли матимеш стосунки з Ним то це важливіше ніж будь-яка релігійність і набожність.

Фарисеї намагаються тлумачити і коментувати Божі заповіді, у той час Ісус заявляє про те, що Він є автором.

Божі заповіді і субота не самоціль, вони мають служити духовним і фізичним потребам людини.

Субота – цей священний день, який має бути присвяченим Богу, має служити людині – відновленням її сил фізичних і духовних, а люди зробили його інструментом своєї ідеології, змусивши людину служити йому.

Помилку фарисеїв може повторити кожен з нас. І ми це робимо щоразу, коли щось робимо важливішим за Нього.

Ісус є Володарем спокою і миру. В якій ситуації ви б не опинилися, ідіть в Божий відпочинок в молитві.

Час проведений з Богом наодинці змінює все життя людини.

Ти хочеш знати що таке справжній відпочинок. Тобі потрібно познайомитися з Його автором.

Субота – це робити добро, а не бездіяльність

Другий епізод – історія про пріоритети. Або про те що важливіше.

Ця подія відбувається в синагозі і вже в іншу суботу. Релігійна опозиція знову шукає спосіб впіймати Ісуса, щоб висвітлити його в негативному світлі.

Лука розповідає про чоловіка, який мав суху праву руку. Ісус ставить чоловіка посередині і ставить запитання аудиторії:

Запитаю вас: що годиться в суботу — добро робити чи зло робити, душу спасти чи погубити?
--

Фарисеї вважали, що хворому потрібно здорова рука не зараз, він може почекати до іншого дня.

Це питання яке ставив Ісус можна перефразувати

Що важливіше робити добро чи чинити зло, щоб врятувати життя?

Питання у тому, що ми люди часто не знаємо що правильно а що ні. Іноді ті самі речі в різних обставинах є добром а в інших злом.

Вбивство є злом, але якщо це при самообороні, то це добро.

Лише Ісус як Син Божий, Господь всього встановлює і розкриває різницю між правильним і неправильним.

Людина яка зцілилася була в захваті від того що зробив Ісус. Він міг використовувати свою руку. Він міг повернутися до роботи. Він мабуть був повний радості і любові до Ісуса.

Люди, для яких правила були важливіші ніж людина, були повні лютості і наповненні ненависті.

Коли робиш вибір що робити, не завжди потрібно зважати на реакції людей, адже вони можуть бути злими і роздратованими зі своїх егоїстичних причин.

Нам часто доводиться стикатися з подібним вибором. Ми маємо вибрати між правилами і людьми. На потрібно схилитися на користь людини. Хоче це часто складні питання і рішення.

Як віруючі люди ми хочемо щоб ніколи правила не були вищими за людей. Важливо пам'ятати що закон любові – це найвищий закон і правило за всі інші. Ми маємо робити вибір, який змушує робити добро навіть тоді, коли правила та традиції говорять про інше.

Ісус не порушував Божих Заповідей. Ісус не приймає рішення ослухатися Писання. Правила фарисеїв були людською вигадкою.

Цією історією Ісус вчить, що при прийнятті рішень, любов до Бога і до людини має визначати що важливіше.

Субота для Ізраїлю був часом спокою та оновлення, а також щоб робити добро та приємне для Бога.

День у який ми поклоняємося Богу – це чудова можливість робити добро. Відвідати хворого, допомогти потребуєчому. Служити Богу – це бути корисним для інших.

Висновок

Застосування

Існує ризик, щоб ми повторили помилку фарисеїв. Надати чомусь більше уваги ніж це передбачив Бог.

Більшість свят які ми святкуємо в Україні не є святами які Бог наказав святкувати. Біблія велить святкувати Різдво, Вознесіння, Петра і Павла, Спаса та інші. Іноді святкуючи якесь свято ми переживаємо чи не зробили ми якогось гріха, коли щось робимо.

Сьогодні у нас є інша крайність. Ми стали надто слабкими. Ми розглядаємо неділю чи суботу як вихідний день, у який ми можемо виконувати все те що не робили протягом тижня.

День Господньої як просто вихідний день, коли ми можемо виконувати всі речі, які ми не робили протягом усього тижня.

Через те, що ми не вділяємо належної уваги Богові і Його Слову, ми задовольняємося ритуалами чи традиціями. Той час, яким мав би належати Йому, сім'ї його просто немає.

Ми завжди в роботі, в клопотах. Як наслідок сім'ї руйнуються, діти вчаться на вулиці, а не від Божого Слова, через своїх батьків.

Погляньте навколо більшість людей з якими ви розмовляєте просто не знають як зупинитися. Вони не можуть слухати, не можуть насолоджуватися, не можуть відпочивати. Бо ігнорують Боже повеління про відпочинок.

- Зупиніться на хвилинку, чому ви сьогодні прийшли сюди?
- Ви тут просто через те, що звикли щонеділі кудись іти?
- Ви тут бо у вас більше ніде провести добре час?

Господь хоче, щоб з нетерпінням чекали день коли ми можемо разом служити Богу. Ми маємо любити і бачити людей інвестувати себе в служіння іншим.

- Чим наповнений ваш графік сьогодні?
- Чи є у вашому дні щось таке, що привертає увагу на Господа?
- Ти відпочиваєш від праці?
- Ви робите те що приносить радість і добро для інших?

Ісус прийшов, щоб ми стали вільними від правил. Щоб ми любили Бога, а не просто задовольнялися формальностями.

Він нам дав уроки суботи, щоб ми зрозуміли що є важливим, а що ні.

Господь не дав нам стос правил, бо знав, що ми матимемо спокусу зупинитися на їхньому виконанні.

- Поклоніння Богу – це подарунок, а не тягар
- Поклоніння Богу – це любов до Ісуса, а не релігія
- Покоління Богу – це робити добро, а не бути бездіяльним